см8-03 Taking Computer for Wages - עביד אינש דינא לנפשיה: שאר חובות

Bava Metzia (Baraisa 115a)

קנוּ רַבְּנָן — The Rabbis taught in a Baraisa: "לא-תָב'א אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲב'ט עֲב'טוֹ" — The pasuk states: You shall not enter his house to take his security. לְבִיתוֹ אִי אַתָּה נִכְנָס — This implies that it is to his house [i.e. the house of the borrower] that you may not enter; אֲבָל אַתָּה נִכְנָס — but you may enter the house of the guarantor of the loan to take a security from him.

The Baraisa continues:

עַנִי שַׁנִי — A second aspect that is derived from the term "his house": לְבֵיתוֹ אִי אַתָּה נִכְנָס — This implies that it is to the house of [a borrower] that you may not enter to take a security; may but you may enter a debtor's house to take a security for other debts, such as porter's wages, donkey driver's wages, other debts, such as porter's wages, donkey driver's wages, בּיִלוֹל אֲפִילוּ זְּקָפָן עָלָיו בְּמִלְוֶה — It might be thought that this is so even if [the creditor] established [these debts] upon [the debtor] as a loan. "תַּלְמִוּד לוֹמֵר ", מַשַּׁאַת מְאוּמָה" — The pasuk therefore states: any loan, — even if the current loan evolved from another type of debt.

Berachos (5b)

רַב הוּנָא תְּקִיפוּ לֵיהּ אַרְבַּע מְאָה דָּנֵי דְּחַמְרָא — Rav Huna had four hundred barrels of wine that על לגביה רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן — Rav Yehudah the brother turned to vinegar. of Rav Salla Chasida, as well as other Rabbis, went in to visit him. ואַמַרִי לַהּ רַב אַדַּא בַּר אַהַבָּה וַרְבָּנֵן — And some say that it was Rav Adda bar Ahavah and other Rabbis who visited him דאמרו ליה — They said to him: לעיין מר במיליה — "Let master [Rav Huna] examine his affairs to determine the cause of this loss." אמר להוי — He said to them: ומי חשידנא בעינייכו — "Am I suspect in your eyes?" אמרו ליה — They said to him: ינא בינא דינא בריד הוא דעביד דינא בלא דינא — "Is the Holy One, Blessed is He, suspect of אַמֵר לְהוּ — He said to them: punishing without justice?" אי איכא מאן דשמיע עלי מלתא שמא — "If there is anyone who heard something about me that I must rectify, let him דהכי שמיע לן — "This is what we heard אמרו ליה — They responded to him: speak!" אַרִיסֵיה (שַׁבִּישַׁא לַאַרִיסֵיה — Master did not give branches to his about you: אמר להוי — He said to them: מי מידי מיניה — "Did he leave sharecropper." הא קא גניב ליה כוליה — **He stole all of them from me!"** That is, he took far me any of them? אַמרוּ לֵיה — They said to him: more than his rightful share. יינוּ דָאַמְרֵי אִינְשֵׁי — **"This** is בתר גנבא גנוב וטעמא טעים — Steal from a thief and feel an example of the popular adage: אמר להו — He said to them: the taste of stealing!" יה קבילנא עלי דיַהִיבְנא ליה — "I accept **upon myself to give him** his share of the remaining branches." אִיכַּא דַּאַמְרִי הַדַר חַלַּא וַהַוָה - חמרא - Some say that thereupon a miracle occurred and the vinegar reverted to wine. וְאִיכָּא דְּאָמֶרֵי אִיַּיקַר חַלָּא וְאִיוְדַבּּן בִּדְמֵי דְּחַמְרָא — And others say that the price of vinegar rose, and [his vinegar] sold at the price of wine.

שיטת המתירים

שו"ת ריב"ש (סי' שצו) - מטעם עביד אינש דינא לנפשיה הוא יכול... אפילו לתפוס מטלטליו כל שמצאם ברשות אחרים שלו אפילו ליקח מידו ומביתו כל שהחוב אינו הלואה ממש.

רמ"א (חשן משפט ד, א) - ויש אומרים דוקא בחובו ממש אבל אם חייב לו בלא הלואה... מותר לתופסו.

ראבי"ה (ברכות א, ח) - בתר גנבא גנוב וטעמא טעים, פירוש אלא יטול בפרהסיא, דקיימא לן עביד איניש דינא לנפשיה במקום פסידא, ותניא בן בג בג אומר אל תכנס לחצר חברך ליטול את שלך שמא תיראה עליו כגנב אלא שבור את שיניו ואמור לו שלי אני נוטל. [ועל יביע אומר (ח"ו א, ה).]

תקפו כהן (קטז) - עובדא דרב הונא מיירי בנזקף למלוה.

שמרו משפט (סי' א) - יש ליישב מהגמרא ברכות על פי מה שכתב השואל ומשיב (ג, א, שעא) דכל התביעה על רב הונא היתה רק משום חסידות.

שיטת האוסרים

מרדכי (ב"ק כז:) - והקשה ה"ר קלונימוס הלא מן הדין לקח דקיימא לן עביד איניש דינא לנפשיה, וי"ל דהיינו דוקא אותו דבר עצמו שנלקח לו לאדם מותר לו ליקחנה בכל מקום שיכול להשיגו דומיא דמילתיה דבן בג בג דאמר שלו הוא נוטל אבל הכא לקח זמורות אחרים שלא גנב לו האריס.

רמ"א (חשן משפט ד, א) - ויש אומרים דלא אמרינן עביד אינש דינא לנפשיה רק בחפץ המבורר לו שהוא שלו כגון שגזלו או רוצה לגזלו או רוצה להזיקו יכול להציל שלו, אבל אם כבר נתחייב לו מכח גזילה או ממקום אחר לא.

שלחן ערוך הרב (ז, כז) - אף שכבר נטל הרבה יותר מחלקו הרי לא נטל בתורת חלוקה אלא נתכוין לגנוב משל בעל הבית ושיהיה חלקו נשאר עדיין בפירות הנשארים שהרי הם שותפים בכל הפירות כולם, וכשבעל הבית מפקיע חלק האריס בפירות הנשארים בעל כרחו של האריס הרי זה גוזלו כנגד מה שגנב ממנו.

ביאור המחלוקת

סמ"ע (ד, ג) - נראה להגיה מותר למעבד דינא לנפשיה ור"ל אפילו בהכאה... והשתא נמי אתי שפיר מה שמסיק מור"ם וכתב דיש אומרים כו' עד אם כבר נתחייב לו ממקום אחר לא ור"ל דאסור להכותו ולתופסו. [וע"ע נתיבות המשפט (ד, ב), ועי' ישועות ישראל (ד, ג).]

ט"ז (שם) - הריב"ש סבירא ליה דאתה יכול לכנוס לביתו של הערב בכל מידי שאין חוב ממש אפילו בלא רשות בית דין מה שאין כן בחוב ממש לא מהני אפילו רשות בית דין... וי"א בתרא שהוא המרדכי סבירא ליה במידי דאינו חוב צריך רשות בית דין. [ועי' אורים ד, ג.]

מותר לכולי עלמא

רב פעלים (ג, ה) - נוכל להורות שיקח המעות שלו בסתר משל שמעון כנגד הסך שגזלו וכחש בו, אך בתנאי שיהיה הדבר מבורר דהיינו ברור וידוע לו כמה הוא הסך שגזלו, ותנאי השני הוא על מנת שיקח כנגד סך מעותיו ממעות של הגזלן דאז הוי זוזי בזוזי דנחשבים אחד, ולא יקח חפץ ששוה כפי ערך מעות שגזל ממש כי בזה אוסר המרדכי. [ועי' אמרי יעקב שהגר"ז חולק ע"ז.]

שמרו משפט (סי' א) - באופן שיש לפועל פסידא כמו בנידן דנן שבעל הבית מתכונן לברוח לחוץ לארץ יש לומר דלכולי עלמא יש להתיר לפועל לתפוס החפץ בחובו כשאינו חוב של הלואה, ולא רק לתופסו למשכון שרי אלא אף לגוביינא, לא מבעיא לדעת הריב"ש והראבי"ה אשר מתירים להדיא אלא גם לדעת המרדכי והמהרי"ק נראה שגם הם יתירו [ועי' פסקי לא מבעיא לדעת הריב"ש והראבי" אשר מתירב הונא בברכות אלא דוקא באופן שיכול לתובעו בדין אבל במקום שמצד הפועל מוכן הוא לירד עמו לדין ורק בעל הבית מסרב ומתכונן לברוח לחו"ל הרי דאיהו הוא דאזיק אנפשיה... ובשער משפט ס"ל שגם למלוה שרי למשכנו במקום פסידא.

שורת הדין (ז, עמ' נא) - אם בא לידו חפץ של המוכר על ידי שכחה ולא על ידי פקדון מותר ללוקח להחזיק בחפץ לעצמו או למוכרו תמורת כספו אם המוכר ידוע כאדם תקיף ואלם ואין ביכלתו לתובעו בב"ד.

בית אפרים (ח"מ עו) - ראובן שקנה סחורה משמעון ושוב לא רצה לשלם לו כי אמר שלא היה בדעתו לקנות כלל רק שרצה לתפוס בעד חובו שמגיע לו משמעון... אינו יכול לבטל המקח דדברים שבלב לא הוי דברים. [אבל עי' פנים מאירות (ח"א סימן פב).]

- —It has to be something you could prove in Beis Din.
 - —If not, according to Sma you can grab it without witnesses.
- —It has to be either your stolen object, or in the case of money, other money.
 - —If the object is no longer there:
- ~According to Rivash you can take something else (according to Sma, but according to Taz you need permission from Beis Din).
 - According to Mordechai, you cannot take anything (unless he's rotten and won't go to Beis Din Riaz).
- —In the case of a loan, you may not take anything at all from him (unless you take it as a full payment of loan and go immediately to the Beis Din to assess its value).
- —In all cases, if he forgot something in your house you can keep it.
- —In no case may you buy something from him and then not pay to make a wash.